

ville være i temmelig frist Minde for største Delen af de Tilstedeværende. Det var jo dengang Tilfødslet, at, efterat vi i en lang Marraffe havde hvert Aar forhandlet Jernbaneloven i en ny Skikkelse og atter bragt den frem i en ny Skikkelse fra Udvalget og aldrig nogenstinde havde kunnet blive enige om nogen Form, som et Fler-tal vilde slutte sig til, viste det sig navnlig i det sidste Udvalg, at der var to Hovedretninger, der gjorde sig gjældende: den ene, som forment, at der allerede var gjort formeget for Fyn og Sjælland, forinden der blev gjort noget Videre for at komplettere det sjællandske og tilgrændsende Jernbanesystem, hvilken Retning havde sin Talsmand i den ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og den anden Retning, som mente, at der endnu var presserende Nødvendighed for at foretage nogle supplerende Arbejder i disse Landsdele: Sjælland og Fyn. Indtil Slutningen af Sessionen var det jo ikke muligt at forsonne disse to Modsetninger, og først i Slutningen af Sessionen bleve de der holdt paa, at, forinden der gjordes mere for Fyn og Sjælland, burde Jernbanenettet i Sjælland kompletteres, enige om at gjøre disse Indrømmelser til Sjælland og Fyn, som blev Indholdet af den sidst vedtagne Jernbanelov, paa den Betingelse, at saa skulde man foreløbig dermed nøies (Clausen: Staar det i Betænkningen?) Det blev udtalet her i Salen, og en loyal Mand, der deltog i Forhandlingen, holder sig til de Forudsætninger, under hvilke han har faaet Tilslutning, hvad emen de staa i Betænkningen eller ikke. Jeg var imellem de Forhandlende, og jeg var mellem dem, som toge imod dette Tilbud, for at man dog engang kunde naae et Strid videre frem med Jernbanesagen, og for at man ikke skulde blive ved med Aar for Aar at føre frugtesløse Forhandlinger uden at faae Noget vedtaget. Derfor tog jeg med Tak imod det Skridt, som blev gjort i Jernbanesagens Interesse ved det da vedtagne Lovforslag. Nu kan jeg ikke fuldstændig berolige mig med, at en loyal Dypgibelse af de Forudsætninger og Overenskomster, som dengang fandt Sted, og som aabent bleve forhandlede i denne Sal, kan forenes med Fremme af det foreliggende Lovforslag; det er jeg ikke fuldstændig paa det Rene med. Men jeg vil paa den anden Side indrømme, at Meget har forandret sig siden den Tid med Hensyn til vort Jernbanevæsen. Kjøbet af de sjællandske Jernbaner og forskellige andre Ting kunne ganske vist have gjort, at man nu kan sige: Ja, de Forudsætninger, som laa til Grund for Overenskomsten i Udvalget, ere ikke til Hindrer for, at vi kunne fremme dette Lovforslag, og det antager jeg vil kunne naas gennem et Udvalg, og derfor stemmer jeg for Nedsættelse af et Udvalg. Men jeg maa tilføje, at naar jeg taler om Forhandlinger, der

have fundet Sted i et Udvalg, maa jeg i det Punkt være uenig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han vilde drage Ministeren ind under disse; thi disse Forhandlinger har han fuldstændig staaet udenfor. Den høitærede Minister holdt paa, at han vilde have sin Lov, saaledes som han havde forelagt den, altsaa uforandret, og det var kun, om jeg maa bruge det Udtryk, ved et Pres eller et Tryk fra Udvalgets Side imod Ministerens Ønske, at vi fik ham til at nøies med de 4 Baner, som foreløbig bleve optagne i Lovforslaget. Jeg kan altsaa ikke være enig i, at han staaer bunden ved de Hensyn, som derimod jeg og de Medlemmer, der deltog i Forhandlingerne i Udvalget, søle sig bundne ved.

Clausen: Som Medlem af Jernbaneudvalget for nogle Aar tilbage har jeg bestandig stillet mig velvillig lige overfor de to Lovforslag, som her have foreligget til Behandling, nemlig det, vi nylig have endt Behandlingen af, og det, vi nu have for. Jeg stemte for disse Love ifjor. Jeg gjør det igjen iaar, og stemmer for dem i den Form, hvori de foreligge. Jeg ser ikke Nødvendigheden af Udvalgs Nedsættelse, men jeg anerkjender heller ikke de Paastande, som ere komne frem om, at der ved den sidst vedtagne Jernbanelov skulde være truffet en saadan Overenskomst, at den skulde være bindende for mig eller noget andet af Thingets ærede Medlemmer, med Undtagelse maaske af nogle enkelte, som mellem hinanden indbyrdes have indgaaet et Kompromis. Dette Kompromis naaer ikke til en eneste af os Andre; thi det er ikke kommet frem i Betænkningen. Det er ikke nok, at det, som den ærede sidste Læser sagde, er kommet frem her i Salen. Det ærede Medlem maa dog tillade mig, naar han ser sin Stilling paa en vis Maade, og jeg af andre Grunde er kommen til at stemme sammen med ham, at jeg da ikke er bunden af hans Stilling. Jeg tror isøvrigt ikke, at jeg stemte for det Jernbanelovforslag, som sidst blev vedtaget; thi jeg billigede ikke den Maade, hvorpaa det var blevet til, og billigede ikke Lovforslaget, som det endelig var blevet i sin Helhed. Jeg maa sige, at Regjeringens Forslag, saaledes som det var fremsat, var betydelig bedre end det, der blev vedtaget. Men efter min Stilling til Sagen vilde jeg, selv om jeg havde stemt for Forslaget, dog ikke have været bundet for 3 Aar til ikke at gaa ind paa noget yderligere Jernbaneanlæg, naar jeg anfaa det for nødvendigt, fordi enkelte Medlemmer, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, have udtalet, at det var en Overenskomst. Nei, om jeg har stemt for Loven, har jeg stemt for den som efter min Anskuelse nyttig, men derved ikke afstaaet mig fra at stemme for, at andre Baner, som jeg ogsaa maa anse for nyttige, blive fremmede.